

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam.

30ste zondag door het jaar B

Welkom

Broeders en zusters welkom bij deze nieuwe versie van Gods Woord op Zondag. Vandaag het bijzondere verhaal van de blinde Bartimeüs. Een verhaal met meerdere kanten waarin wij opzoek mogen gaan naar onze eigen rol of houding.

Evangelie volgens Marcus 10,46-52.

In die tijd kwam Jezus, vergezeld van zijn leerlingen in Jericho. Maar toen ze vergezeld van een flinke menigte, uit Jericho wegtrokken, zat een blinde bedelaar, Bartimeüs, de zoon van Timeüs, langs de weg. Zodra hij hoorde dat het Jezus de Nazarener was, begon hij luidkeels te roepen: 'Jezus, Zoon van David, heb medelijden met mij!' Velen snauwden hem toe te zwijgen, maar hij riep nog veel harder: 'Zoon van David, heb medelijden met mij!' Jezus bleef staan en zei: 'Roep hem eens hier.' Ze riepen de blinde toe: 'Heb goede moed! Sta op. Hij roept u.' Hij wierp zijn mantel af, sprong overeind en kwam naar Jezus toe. Jezus vroeg hem: 'Wat wilt ge dat Ik voor u doe?' De blinde antwoordde Hem: 'Rabboeni, maak dat ik zien kan!' En Jezus sprak tot hem: 'Ga, uw geloof heeft u genezen.' Terstond kon hij zien en hij sloot zich bij Hem aan op zijn tocht.



Overweging

'Heer, maak dat ik zien kan.' Die bede van de blinde Bartimeüs zou ook de bede van ons allemaal moeten zijn. Want te vaak zijn we ziende blind, of we zien alleen maar wat we graag willen zien, of we kijken door een gekleurde bril. In het evangelieverhaal van vandaag gaat het om drie partijen: twee individuen Bartimeüs en Jezus en de groep omstanders. Als we wat nader naar die mensen kijken, dan kunnen we onszelf de vraag stellen: in wie vind ik mezelf weerspiegeld, op wie lijk ik eigenlijk?

Bartimeüs is meer dan een zielige figuur. Hij is iemand die gezien en gehoord wil worden: hij laat zich niet meteen monddood maken als de omstanders hen toesnauwen dat hij zijn mond moet houden. Dat hij blijft roepen om Jezus, daar spreekt ook geloof en vertrouwen uit. Het is niet voor niets dat Jezus op het eind tegen hem zegt: "Ga, uw geloof heeft u gered". En als we van die Bartimeüs dan naar onszelf kijken, dan kunnen we ons de vraag stellen: Heb ik ook iets van zijn geloof? Heb ook ik iets van zijn vertrouwen in God, in medemensen, dat ik om hulp durf te vragen als ik dingen op eigen kracht niet kan? Of laat ik me verlammen door mijn onmacht, en blijf ik maar zitten waar ik zit? Of laat ik me monddood maken door de onverschilligheid van anderen? Houd ik mijn mond maar, bang voor minder plezierige opmerkingen van anderen? Bartimeüs was dan lichamelijk blind, maar geestelijk, in zijn geloof en vertrouwen, zag hij dingen heel helder, en hij liet zich niet zomaar in de hoek drukken door anderen. Lijken wij daarin een beetje op hem?

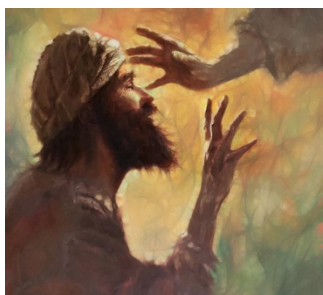
Kijken we even naar die omstanders, die mensen die met Jezus meelopen. Dan zien we dat ze door willen lopen, dat ze verder willen. Ze willen niet stil staan bij die roepende bedelaar, ze waren blind en doof voor de nood van die mens Bartimeüs. En de vraag aan onszelf is: lijken wij soms niet op die meelopers? Wij lopen ook met Jezus mee, we zeggen immers in Hem te geloven, maar zijn ook wij niet vaak blind voor de noden en het verdriet van mensen die we tegenkomen? Willen ook wij vaak niet doorlopen? Ik moet nog zover gaan, nog zoveel doen, ik zou wel willen maar ik heb geen tijd. Ze moeten maar bij anderen aankloppen, bij de daartoe bestaande instanties, dit is niets voor mij. Maar wie met Jezus in zee gaat, wie met hem meeloopt, die moet ook kijken met zijn ogen. Maar er is meer met die omstanders uit het evangelie. Als ze merken dat Jezus wel stil wil staan bij die blinde, dan roepen ze hem toe: heb goede moed. Sta op, Hij roept u.

Kunnen wij iets van onszelf daarin herkennen? Hebben wij zoveel geloof en vertrouwen in Jezus' boodschap dat wij aan mensen in nood kunnen zeggen: heb goede moed, sta op, kom in beweging, ook jullie hebben toekomst, ook jullie tellen mee, bij God, bij Jezus, bij alle mensen die in Jezus' boodschap geloven.

De grote vraag achter alles is natuurlijk: lijken wij op die Jezus van het evangelie, die mens die niet voorbij loopt aan een medemens in nood, die niet doof is voor zijn hulpgeroep, die hem of haar ziet staan in zijn of haar benarde levenssituatie? Zeggen wij net als die Jezus uit het evangelie: Wat wil je dat ik voor u doe? Uit die woorden spreekt een hele levenshouding: openstaan voor medemensen, bereid zijn om hulp te verlenen. Dat is precies een christelijke levenshouding. Dat is precies de uitdaging waar iedere gelovige voor staat. Maar gemakshalve sluiten we daar misschien te vlug onze ogen voor. Te vaak hebben we niet in de gaten dat in mensen vlak om ons heen die uitdaging tot ons komt. Misschien moeten ook wij wat vaker bidden: Heer, maak dat ik zien kan. En het antwoord van de Heer zal dan zijn: ga, ga aan het werk, uw geloof kan redding brengen, aan anderen, en aan uzelf.

Gebed

Heer, geef me een hart dat voor U openbloeit, geef mij ogen om U te zien, een mond die over U durft spreken, handen die handelen in uw naam, voeten die voor U willen wandelen. Heer, geef dat ik kan zien waartoe Gij mij roept, waartoe Gij mij zendt. Amen.



Verhaaltje Licht bewaren

Er was eens een man die erg depressief was. Hij zag het leven somber in en nergens kon hij een lichtpuntje ontdekken. Hij piekerde en piekerde en op een dag besloot hij om iets te gaan doen. Als het licht niet naar hem toekwam, zou hij het licht gaan halen! Zo ging hij op weg om overdag de zonnestralen te vangen in vuilniszakken, die hij vol licht dichtbond en mee naar huis nam. De mensen in

het dorp begrepen er niets van en keken toe. Steeds vaker ging de man op weg, niet alleen overdag maar ook 's nachts, om het licht van de maan en de sterren te vangen. Wat ben je toch aan het doen, vroegen de mensen hem uiteindelijk. Ik vang licht voor die dagen dat er geen licht is, zei hij. Eerst vond iedereen dat maar gek, maar omdat je nooit kunt weten of je nog eens om licht verlegen zult zijn, gingen ook zij op weg. Na een tijd waren alle huizen boordevol vuilniszakken met licht, zo vol dat er bijna geen ruimte meer over was. De kinderen vonden dat maar niks, want er was helemaal geen plek meer om te spelen. Onze ouders zijn gek geworden, zeiden ze en ze gingen op onderzoek uit. Vuilniszak na vuilniszak maakten ze open en ze konden hun ogen niet geloven! Hebben jullie het gezien? Er zit helemaal geen licht in! Geen piepklein straaltje, geen restje, geen glimpje, niks ... Hoe kan dat nou! De kinderen gingen naar de man die het allemaal bedacht had. Eerst werd hij boos en later heel verdrietig. Was al zijn zoeken naar het licht dan echt voor niets geweest? Toen hij de ernstige, vragende ogen van de kinderen zag drong de waarheid opeens tot hem door: licht kun je niet bewaren, je moet het zien. Licht is er altijd, dag en nacht, in de ogen van mensen. Je kunt het niet vasthouden voor later, je kunt het niet vasthouden voor jezelf. Het enige wat je kunt doen is het licht zien, voelen, zijn!

Mededelingen

Marialof

Zondag 24 oktober aanstaande is er in de St. Nicolaaskerk van St. Nicolaasga een bijzondere viering. Ter afsluiting van de Oktobermaand is er om 17.00 uur een Marialof. Allen van harte uitgenodigd!

Zondag is de Friese Kerkdag in Joure. De hele dag zijn er activiteiten. Meer informatie vindt u in het parochieblad of op www.friesekerkendag.nl. Ieder van harte welkom.

Livestream vanuit Sint Nicolaasga op onze website: www.dechristoffel.nl

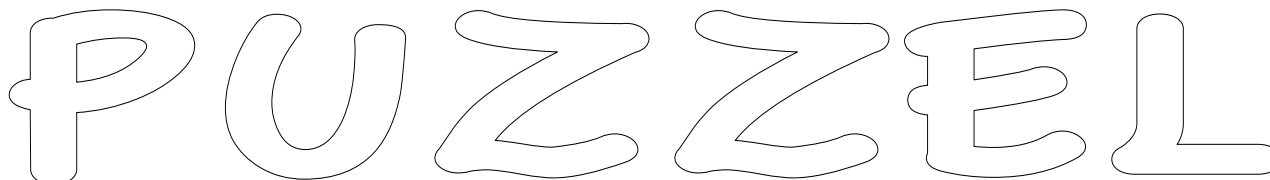
De pastores wensen u een gezegend en mooi weekend toe.

Het pastoresteam.

Voor de kinderen.

30^e zondag door het Jaar B Marcus 10, 46-52

•	••	•••	••••	•••••	••••••	•••••••	••••••••	•••••••••	••••••••••	•••••••••••	••••••••••••	•••••••••••••
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M
•••	••••	•••••	••••••	•••••••	••••••••	•••••••••	••••••••••	•••••••••••	••••••••••••	•••••••••••••	••••••••••••••	•••••••••••••••
N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z



Ontcijfer het braille schrift.
Wat kunnen wij van Bartimeüs leren?

••• ••••• ••••• •••••• ••••••• •••••••• ••••••••• ••••••••••

•••• ••••• •••••• •••••• ••••••• •••••••• ••••••••• ••••••••••

••••• ••••••• •••••••• ••••••••• •••••••••• ••••••••••• •••••••••••

•••••• •••••••• ••••••••• •••••••••• ••••••••••• ••••••••••••

••••••• ••••••• •••••••• ••••••••• •••••••••• •••••••••••

•••••••• •••••••• ••••••••• •••••••••• ••••••••••• ••••••••••••

••••••••• ••••••••• •••••••••• ••••••••••• ••••••••••••

•••••••••• •••••••••• ••••••••••• •••••••••••• ••••••••••••

••••••••••• ••••••••••• •••••••••••• ••••••••••••• •••••••••••••

•••••••••••• •••••••••••• ••••••••••••• •••••••••••••• •••••••••••••

••••••••••••• ••••••••••••• •••••••••••••• •••••••••••••• •••••••••••••

•••••••••••••• •••••••••••••• ••••••••••~

